

Sygn. akt: I C 487/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Poręba
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Nowobilska

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. w Nowym Sączu

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko G. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Z:/

1. (...)

2. (...)

Dnia 1 października 2015 roku

Sygn. akt I C 487/15 upr

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 października 2015 roku

Strona powodowa (...) sp. z o.o. we W. w W. w pozwie wniesionym w dniu 15.01.2015 roku do Sądu Rejonowego w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o zapłatę od pozwanego G. M. kwoty 678,56 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podniosła, iż nabyła od poprzedniego wierzyciela uprawnienie do żądania zapłaty kwoty dochodzonej pozwem tytułem nieuiszczonej składki ubezpieczeniowej. Podniesiono, iż pozwany nie wypowiedział uprzednio zawartej umowy ubezpieczenia pojazdu mechanicznego w terminie czym spowodował automatyczne przedłużenie umowy na kolejny rok.

W dniu 10.02.5 roku (k. 4) Referendarz Sądu Rejonowego w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, jednak z uwagi na złożenie sprzeciwu nakaz stracił moc (k. 9) i przekazano sprawę Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu według właściwości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył by zawierał opisywaną w pozwie umowę ubezpieczenia, twierdził ponadto, iż nie widział nawet przedmiotowego samochodu, a w tym czasie był właścicielem zupełnie innego pojazdu.

Ostatecznie podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia w oparciu o treść art. 117 k.c. i 118 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.01.2015 roku strona powodowa zawarła z (...) S.A. V. (...) umowę cesji wierzytelności przysługujących pierwotnemu wierzycielowi względem jego klientów.

Dowód: umowa cesji - k. 22-28.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się jedynie częściowo na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową, a dołączonych do pozwu tj. na dokumencie cesji wierzytelności gdyż wyłącznie ten był dokumentem wiarygodnym.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała by pozwany miał u jej poprzednika prawnego zawartą jakąkolwiek polisę ubezpieczeniową i by jakąkolwiek polisa podlegała przedłużeniu na kolejny okres. Do pozwu został dołączony jedynie dokument OC/NW - (...) -A-K1 (k. 19) dotyczący pojazdu (...) z okresem ubezpieczenia od 09.05.2011 roku do 09.05.2012 roku opiewający na kwotę składki 498 złotych. Polisa ta miała być kontynuacją poprzedniej przedłożonej na k. 54 z okresem ubezpieczenia od 09.11.2010 roku do 08.05.2011 roku. Jak widać z pobieżnej analizy tych dokumentów wcześniejsza polisa nie opiewa na okres roczny. Nadto dokumenty te nie zawierają jakichkolwiek podpisów przez co w razie sporu brak jest możliwości zweryfikowania faktycznego zawarcia umowy.

Na marginesie jedynie wskazać należało, iż strona powodowa dołączyła pismo datowane na 13.07.2011 roku stanowiące potwierdzenie zawarcia umowy oc zawierające odcinek do wpłaty składki, na którym została określona data wymagalności składki na dzień 27.07.2011 roku, a nie jak wynikało z pisma z k. 19 i jak twierdziła pełnomocnik powoda - 01.04.2012 roku

Brak zatem dowodu na to, by stronie powodowej przysługiwała względem G. M. wymagalna wierzytelność w kwocie dochodzonej pozwem oraz by roszczenie, o ile powstało, nie uległo przedawnieniu (art. 6 k.c.).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne z uwagi na jego nieudowodnienie przez stronę powodową, oraz z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 22.03.2004 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w pierwotnym brzmieniu, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następną umową na kolejne 12 miesięcy.

Strona powodowa nie wykazała jednak by zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia OC na jakikolwiek okres ponieważ nie został przedstawiony żaden dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia przez pozwanego. Na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową brak jest podpisów stron umowy, a pozwany zawarciu takiej umowy przeczył.

Nawet gdyby nie podzielić tej argumentacji należy stwierdzić, iż roszczenie strony powodowej, jeśli w ogóle powstało, uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń wynikających z prowadzonej działalności gospodarczej, a taką niewątpliwie prowadził (...) S.A., wynosi trzy lata. Skoro zatem roszczenie stało się wymagalne w dniu 27.07.2011 roku to roszczenie uległo przedawnieniu najpóźniej w dniu 28.07.2014 roku. Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 15.01.2015 roku czyli po upływie terminu przedawnienia roszczenia. Jakkolwiek data wskazana w dokumencie z karty 19 jest inna niż na odcinku do wpłaty składki to ta określona na 01.04.2012 roku budzi wątpliwości, skoro okres ubezpieczenia rozpoczynał się w dniu 09.05.2011 roku. Jednocześnie wskazać należy iż strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu na swe twierdzenia, że roszczenie stało się wymagalne w dniu 01.04.2011 roku. Strona powodowa nie wykazała także żadnych okoliczności przerwy terminu przedawnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. i zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty złożył się koszt wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w kwocie 180 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

ZARZĄDZENIE

1/ (...)

2/ (...)

3/ (...)

N., 26 października 2015 roku